

ŐSZI REGGEL

Ködben megbújik a reggel
Átláthatatlan tejes színnel
Nedvessége csontig hatol
A napsugár eltűnt valahol.

Párás a fű, a virág, a mályva
Didergőssé vált az ember világa
Az Ősz elő játékába kezdett
Mindent ezerszínűre festett

A lehulló levelek, mint egy szőnyeg
Fedték be a földi nagy mindenséget
Csiripelő verébhadj adja a zenét
Zengve a természet örök szeretetét

Teremtett évszakok egymás után
Állandóan változnak az idő multán,
Mindegyik mutat jót, szépségeket,
Emberekben kelt szép reményeket